

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

III. Abundantiùs oportet observare nos ea, quæ audivimus, ne fortè
pereffluamus. Heb. 2. v. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

nam felicitatem invidias, nec ad præ-
sentem miseriam exhorrescas? Vide
etiam, quam facile sit eos damnari, non
dicunt illos exorbitasse per effrenes
libidines, homicidia & latrocinia ex-
ecrabile, fuisse innocentem sangui-
nem ad se vindicandos, solum dicitur
eos operam dedisse rebus, quarum ne-
mo forte in eo statu conscientiam sibi
facit, nimirum scilicet indulgisse recrea-
tionibus & pompis, numquid illorum
status summe periculosus est? *Va qui
egredietur in Sion* Amos 1. v. 6.

surrexerunt. Hoc est miraculum adeo
portentosum, ut vel solum faciat te
toto die stare attonitum, & penitus
sideratum. Verum ista verba pariter
demonstrant maximam bonorum mor-
talium vanitatem, de qua principio
dixi. Dum vides Dominantes istos,
quorum felicitati mundus invidet,
undarum instar trudi & pelli ab in-
vicem, vix unus conscendit thronum,
cum successor instat, urgetque, ut in-
de citius descendat. Talis est magni-
tudo humana, nunquam est stabilis.
*Transire fecit Samaria Regem suum,
quasi spumam super faciem aquæ.* Of.
10. v. 7. Sed hoc ipsum est, quod
admirationem auget, quia humana
magnitudo tam fluxa est, qui fieri po-
test, ut tanto studio à quoquam qua-
ratur? & sic tamen est. *Extermina-
ti sunt, & ad inferos descenderunt, &
alij loco eorum surre-
xerunt.*

III.

*Abundantiùs oportet observare nos ea, quæ audivimus, ne fortè
perversamur.* Heb. 2. v. 1.

1. Considera dictum istud primario
pertinere ad omnes Christianos
cujuscunque etiam humilis conditio-
nis, in quorum turbâ ex animi demis-
sione etiam ipse se numerat Aposto-
lus, & ait: *Nos.* Omnes isti tenen-
tur observare legem suam Evangeli-
cam majori accuratatione & perfectio-
ne, quam olim Hebræi tenerentur

observare suam: aliàs quis dubitet
ruinam incurfuros irreparabilem? I.
quia illa lex fuit non nisi per os An-
geli promulgata: *Ecce, ego mitto An-
gelum meum, qui præcedat te. Obser-
va eum, & audi vocem ejus.* Exod.
23. v. 21. Ita verò per os Christi DEI
filij: *Hic est filius meus dilectus, in
quo mihi bene complacui: ipsum au-
dite.*
U u 2

anna
1601
1611

dit. II. quia illa erat ordinata ad obtinenda mera bona terrena, tanquam primum suum: *si colueritis, & audieritis me; bona terra comedetis.* II. I. v. 19. Ista verò ad obtinenda Cœlestia. *Domine ad quem ibimus? verba vita aeterna habes.* Jo. 6. III. quia illa respectu hujus onus erat intolerabile humeris etiam robustis, tum ob molem multò majorem præceptorum, quæ continebat, tum ob auxilia multò minora gratiæ: *Jugum, quod neque Patres nostri, neque nos portare potuimus.* Act. 15. v. 10. Ista verò respectu illius onus est tolerabile humeris etiam infirmis. *Jugum meum suave est: & onus meum leve.* Mat. 11. unde vides, an non Apostolus justam habuerit causam dicendi: *Abundantius oportet observare nos ea, quæ audivimus, à Legislatore tam nobili, tam proficuo & moderato, ne forte peressuamus.* Quid est *effluere*? est damnari. quia fluit, qui morte moritur temporali: *Omnes morimur, & quasi aqua dilabimur in terram, quæ non revertuntur.* 2. Reg. 14. Effluit, qui insuper morte moritur aeternâ. Itaque si tu Christiane legem tuam non serves perfectius, quàm Hebræi suam, non solum *effluas*, ut illis accidit, sed *peressus*, quia damnatio tantò erit major, quanto major extitit culpa.

1. Considera hunc locum pertinere secundario ad eos Christianos digniores, qui supra turbam elati imò etiam sejuncti à turba in solitudine auscultant voci Divinæ per exercitium contemplationis, quibus meritò se ipsam

accenset Apostolus, & ait: *Non in hoc exercitio pertingebat tium usque Cœlum: Audite verba, quæ non licet hominibus igitur omnes tenentur perfectius servare, quod audierunt in colloquio suo Domino privatis: *ut tuis oportet observare ea, quæ vultis. quia nisi observent, contumunt: ne forte peressuamus.* peressus est vas esse pertusum, pertusum quod continere non possit, quia Dominus eatenus curam tuam tuam ijs donis, quæ accipiuntur orationibus, & sensibus tam pulcherrime desiderat te evadere perit. Id ergo si negligas, non solum sensus tibi non concedet, sed illos tollet, quos dedit habere, & que deferet. *Erudire Jerusalem, ne forte recedat anima mea à te.* Jer. 8. Credis fortasse sufficere tranquillitatem ordinariam, qualis sufficit Christianis ordinarijs, quæ sunt admissi ad tam frequens familiare commercium: multum tibi: quia semper versaris in colloquio, & sic pariter magis obligaris ad servandum profectum. adverte proinde dicere Apostolum: *oportet nos servare, id est, custodire ea, quæ accepimus, ne forte ea peressuamus.* quia tantumdem est, test perdere hæc dona, quæ tantum volè accipis à DEO, quantum perire te ipsum. hoc verò nunquam cum aquâ vas perdere? *Committitur sicut committitur lagena signis**

per validā, nec invenietur de fra-
gilitate eius, in qua hauriatur parum
aqua de foveā. II. 30. v. 29.

3. Considera dictum istud pertine-
re deique ad eos Christianos etiam
excelliores, qui non contenti exercitio
contemplationis, ad quod per inter-
valla se recipiunt, etiam proximorum
salutem per actionem procurant præ-
dicando, absolvendo, consulendo, do-
cendo, quibus merito seipsum quoque
enumerat Apostolus Prædicator
gentium & Doctor maximus, atque
Nos. huiusmodi, qui audierunt in aure
precepta sui Domini, & deinde prædi-
cant super ecclesia, ideo oportet multum
esse sollicitos, ut alijs perfectius obser-
vent id, quod audierunt: *Abundan-
tius oportet observare ea, quæ audierunt:*
alias periculum incidunt periculi
seipsum, dum alios quaerunt: ne forte per-
effluant. Oportet ergo, si tu ex illis
es, ad utilitatem aliorum talem per-
mittere fluxum donorum, quibus te
Dominus intruxit, ut magnam partem
serves ad proprium profectum. *Flu-
unt illi, qui non contenti sibi solis vi-
vere, benevolè se impendunt obsequio
proximorum. Effluunt, qui se impen-
dunt copiosè. Peressuunt, qui se totos
impendunt: & si totum te alijs dede-
ris, quid tibi ipsi de te remanebit? To-
tum spiritum suum profert stultus, &
hoc ipso demonstrat, quis sit, demon-*

strare stultum, quoniam de alijs cogi-
tat, non de se: *Sapiens differt, & re-
servat in posterum.* Prov. 29. v. 11. &
per hoc se prudentem esse ostendit,
quia facit ad modum illarum Virgi-
num, quæ tantum olei servare nove-
rant pro Lampadibus propriis, ut ne-
cessè non esset versari in tenebris. an
non vides eandem elemosynam cor-
poralem mensurandam juxta statum,
in quo versaris? multò magis id in
spiritali faciendum, quia in bonis
spectantibus ad corpus non sine meri-
to multis in casibus magis amare po-
tes proximum quàm te ipsum, nunquàm
verò in bonis ad spiritum pertinenti-
bus. Amare oportet sicut te, non
plus quàm te. *Dilige proximum tuum
sicut te ipsum.* Quid ergo ages, si be-
atà sorte fueris de numero illorum,
qui fluunt in obsequium populorum,
vel etiam effluunt? pulcrum sumes à
fluminibus exemplum, quæ cum ju-
stum absolverint cursum, revertuntur
ad mare, ut iterum fluant. Ecc. 1. v. 7.
debes subinde colligere animum, &
attendere tibi; quia quid demum pro-
dest tibi lucrari universum, si cum hoc
luero propria conjuncta sit perditio:
*Quid prodest homini, si mundum uni-
versum lucretur, anima verò sua detri-
mentum patitur?* Matth. 16.

v. 26.

* *

Uu 3

IV.